

šolo druga postava, kakor za javne ljudske šole? (Čujte, čujte! in smeh na desni. — Po slaneč Klun: Posebno varstvo!)

Jasno je pač, da tako delovanje ne na pravi druga, kakor razprtije (Tako je! na desni), ne da se prizadene Slovincem že le tolike škode. Jaz sem prepričan, da današnji dan ni več mo goče ponemčiti slovenskega ljudstva, saj je pri pravljeno in hoče braniti svoje pravice in ko risti svoje vselej in povsod in z vso močjo. (Pri trjenje na desni.) Jaz pa tudi upam, da napoči že vendar-le kedaj ura, ko ne bodo avstrijski Nemci, ki so del velicega, izvrstnega naroda, več nasprotovali nam, ki delamo na to, da se povzdigne naše ljudstvo npravno in gmotno ter nam bodo privoščili, da se razvijamo po naše, slovenski. (Živo odobravanje in ploskanje na desni. — Govorniku se častita.)

Naše „hčere krščanske ljubezni.“

(Konec.)

Dne 21. aprila ob 1/2 7. uri zvečer premi nola je v Celji, odkar je ta družba tamka, prva čast, usmiljenka, sestra Priska Hribovšek, Kra njica iz Motnika, ki je komaj 25. leto svoje cveteče dobe nastopila. Bila je ljubljenska vseh bolnikov, kakor tudi vseh svojih predpostav ljenih. Vedno veselega srca in vedrega lica bolnikov nalezla se je neozdravljive jetike, ki jo je s prihodom kukovice spravila pod grudo. Previdena s sv. zakramenti je še, prava nevesta Kristusova, komaj pričakovala trenotka, da se njena čista duša iz solzne doline spne v raj ske višine. Sestra Priska ni umrla, ona je le zaspala a zaspala v Gospodu. Ko bolniški rav natelj pristopi k njeni mrtvaški postelji ter se prepriča, da je sestra Priska že rajna, obrnen k plakajočim njenim tovarišicam, reče on, čigar vernost ni na najboljšem glasu: „Rajni gre že zdaj bolje, kakor nam vsem ostalim!“ Kdo bi tudi nad tem dvomil! — Na to je gospod rav natelj naročil, da naj se deviško truplo zveč nele sestre Priske, na bolniške stroške, najslo vesneje spravi k zadnjemu počitku. Tako se je tudi zgodilo. Dva dni pozneje videl si iz javne bolnišnice v Ljubljanskem predmestju pomikati se skoz mesto sprevod, kakoršnega Celje še ni videlo. Pred mrtvaškim vozom prve vrste sto pali so mil. gospod onat Ogradi s škofljo kapo na glavi, spremljani od osem častitih mešnikov svetovnikov in redovnikov. Za mrtvaškim vo zom videl si ces. svetovalca in župana Celj skega mesta, gospoda dra. Neckermanna, predi in zadi pa brezštevilno trumo ljudstva iz me sta in okolice. In vendar krsta na mrtvaškem vozu ni prikrivala zemeljskih ostankov kakšne princesinje ali Bog ve, kakšne veljavne oblast nice, ampak za vozom plakajoče čast. usmiljenke

dale so slehernemu uganiti, da spremljajo h grobu jedno svojih predragih tovarišic. Koliko spoštovanje ali čast vendar vživlje sv. devištvu! Pred svetom celo nepoznana devica prejemlje po smrti od sveta toliko odlikovanja, samo zato, ker se je v življenji kot devica popolnoma da rovala Jezusu in zavoljo njega delom krščan skega usmiljenja.

Ni pretekel mesec dni in nemila smrt po kosila je drugo cvetlico z vrta sv. Vincencija Pavlanskega. V petek pred binkoštni (dne 15. maja) okoli poldne izdihnla je svojo blago dušo v Celjski javni bolnišnici druga tamošnja čast. usmiljenka, sestra Roza Lemež, ki se je odli kovala po svoji veliki ponižnosti in po poseb nem zaničevanju sveta in vsega, kar svet po dati zamore. Rojena v Ločah pri Konjicah, do polnila ni 30. leta starosti, ko jo je nebeški ženin poklical k svoji neminljivi gostiji. Tudi njen pogreb na binkoštno nedeljo popoldne bil je onemu sestre Priske enako slovesen. Življe nje in smrt teh dveh „hčerá krščanske ljubezni“ nam živo priča, da Boga ljubiti je naše pravo življenje in da v časnost še toliko zamišljen svet nehoteč občuduje in pripoznava vzvišene idejale krščanstva. Bog daj rajnkima večni mir, nam pa za njima srečen pot! — e.

Gospodarske stvari.

Škoda po toči.

(Konec.)

Škodam, po katerih se zemljiščna dača odpisati mora, prištevamo škodo, povzročeno po toči, povodnji in po ognju, vendar samo s pogojem, da je pokončana najmanje četrtina sadežev dotične parcele; pri parcelah, katere merijo nad štiri hektarje, mora pa biti najmanj eden hektar uničen.

Škodam, po katerih se odpisanje zemljiščne dače izprositi more, prištevá omenjena postava sledeče neizogibne in nenavadne dogodjaje, ka kor: mraz, suša, prevelika, po dolgem deževju povzročena moča ob času žetve, škoda povzro čena po žuželkah in miših, ter po peronospori in po pikecu na trtah. V vseh teh slučajih more finančni minister odpisanje zemljiščne dače dopustiti.

Postava pa predpisuje tudi v navedenih slučajih nekatere pogoje, na katerih podlagi edino se vrši odpisanje dače.

Pogoji so pa sledeči: Za škodo po toči, povodnji in ognju odpiše se dača le tedaj, ako se je škoda izgodila na polju, t. j. dokler so bili sadeži še na korenu. Ako je pa bilo zrelo žito, ali suha krma vže v razstavah, v križih, kopah, ali v kupih, v navalih, ali pa v utah in kozolcih, na polji stojećih itd., zatem, če sta bila repa ali krompir v kupih ali mitah